

چگونه افراد میانسال به زوال عقل مبتلا می‌شوند؟

زوال عقل (دمانس) معمولاً افراد مسن را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بنابراین زمانی که در میانسالی رخ می‌دهد، تشخیص آن دشوار است.

زوال عقل (دمانس) معمولاً افراد مسن را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بنابراین زمانی که در میانسالی رخ می‌دهد، تشخیص آن دشوار است.

به گزارش آیسنا، شایع‌ترین شکل آن، دمانس فرونتوتمپورال (FTD) است که اغلب با افسردگی، اسکیزوفرنی یا بیماری پارکینسون قبل از تشخیص صحیح اشتباه گرفته می‌شود. اکنون، متخصصان دانشگاه UC سانفرانسیسکو سرخ‌هایی در مورد چگونگی ایجاد FTD یافته‌اند که می‌تواند منجر به تشخیص‌های جدید شود و بیماران بیشتری را وارد آزمایش‌های بالینی کند.

یافته‌های این مطالعه در «Nature Aging» منتشر شد. این تیم بیش از ۴۰۰۰ پروتئین یافت شده در مایع لوله نخاعی ۱۱۶ بیمار مبتلا به FTD را اندازه‌گیری و آنها را با پروتئین‌های ۳۹ نفر از بستگان سالم شان مقایسه کردند. همه ۱۱۶ بیمار دارای اشکال ارثی FTD بودند که متخصصان را قادر می‌سازد این بیماری را در افراد زنده با تشخیص تأیید شده مطالعه کنند، چیزی که در موارد غیر ارثی FTD امکان‌پذیر نیست که فقط پس از مرگ قابل تأیید است.

به گزارش نشریه تخصصی «مدیکال اکسپرس»، ترکیب پروتئین‌هایی که در FTD تغییر کرده‌اند، نشان می‌دهد که این بیماران در تنظیم RNA - که برای بیان مناسب ژن‌ها در مغز لازم است - همراه با نقص‌هایی که بر اتصالات مغز آنها تأثیر می‌گذارد، مشکل دارند. متخصصان فکر می‌کنند این پروتئین‌ها می‌توانند اولین نشانه‌های خاص برای FTD باشند که با پیشرفت بیماری در میانسالی ظاهر می‌شوند.

«روان سالونر»، دکترای تخصصی، استاد مرکز حافظه و پیری UCSF و نویسنده مسئول مقاله در این باره گفت: FTD در اوج زندگی، افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد و استقلال آنها را سلب می‌کند. اما هیچ راه قطعی برای تشخیص آن در بیماران زنده وجود ندارد، برخلاف سایر زوال عقل‌ها مانند بیماری آلزایمر.

وی افزود: اگر ما بتوانیم FTD را زود تشخیص دهیم، شاید با استفاده از برخی از پروتئین‌هایی که شناسایی کرده‌ایم، می‌توانیم بیماران را به منابع مناسب هدایت کنیم، آنها را وارد آزمایش‌های درمانی مناسب کنیم و در نهایت امیدواریم که درمان‌های دقیقی برای آنها ارائه نماییم.

برای افرادی که به هر دلیلی چه ژنتیکی و چه سبک زندگی ناسالم، گرفتار این اختلال عصبی پیش‌رونده می‌شوند یک نکته قابل تأمل و حیاتی در روند مدیریت بیماری وجود دارد و آن، نقش بسیار مهم افرادی است که از این بیماران مراقبت می‌کنند. باید توجه داشت که خانواده‌ها و بستگان مبتلایان به زوال عقل و آلزایمر نیز با پیشرفت مرحله به مرحله‌ی این بیماری، تحت تأثیر قرار می‌گیرند. افرادی که با این بیماران در تماس هستند، علاوه بر رنج اینکه عزیزانشان هر روزه بخشی از توانایی‌های خود را از دست می‌دهند و نیاز به مراقبت دارند، می‌بایست به این بیماران کمک کنند تا حد امکان کارکرد و توانایی‌های خودشان را حفظ کنند.

هزینه‌های بالای چکاپ‌های پزشکی و داروهای این بیماری که باید برای مبتلایان به آلزایمر تهیه کرد نیز از دیگر مشکلاتی است که خانواده‌های این بیماران دارند.

همچنین از آنجایی که ممکن است مراقبت‌کنندگان به دلیل اینکه این بیماری، توانایی‌ها و ابعاد مختلف بیمار از جمله قدرت تصمیم‌گیری، قدرت تکلم، توانایی‌های شناختی و ... را تحت تأثیر قرار می‌دهد، دچار کلافگی و خستگی شده و برای تعامل با بیمار دچار مشکل شوند، به همین دلیل توصیه می‌شود که مراقبت‌کنندگان از مبتلایان به آلزایمر و زوال عقل هم از همان ابتدای تشخیص این بیماری در بیمارشان تا مراحل بسیار پیشرفته آن، نسبت به سلامت روان خود نیز مراقبت‌های لازم را انجام دهند، زیرا وضعیت روانی و حالات مراقبت‌کنندگان می‌تواند بر وضعیت و حالات این بیماران تأثیر بگذارد.